КК ЦРВЕНА ЗВЕЗДА

ОСВАЈАЧ КУПА ПОБЕДНИКА КУПОВА
1974.

PUCHAR
simpo
JAT
YU-AHM

ЗВЕЗДА - КОЛЕВКА КОШАРКЕ

ДОМИНАНТНА ПЕТОРКА И ПРВИХ 10 ТИТУЛА

Кошаркашки клуб Црвена звезда као посебна секција основан је истог дана када и Спортско друштво, **4. марта 1945. године**. Први руководилац кошаркашке секције била је **Мира Петровић**. Међутим, убрзо су **Мирко Аксентијевић Бата** и **Небојша Поповић** преузели бригу о КК Црвена звезда. Прикључили су им се и **Бора Станковић**, браћа **Шапер** и **Александар Николић.** Почело је стварање Црвене звезде на **Малом Калемегдану** која је у наредним годинама била начин живота, кућног васпитања и живљења на мало другачији начин од крутих правила тих времена.

Након формирања кошаркашке секције, на Малом Калемегдану направљен је терен који је постао колевка кошарке на овим просторима. Током 1945. кошаркашка секција Црвене звезде је била најмногобројнија. Међутим, одлуком војних власти већина играча Црвене звезде пребачена је у тим Југословенске армије како би та селекција освојила титулу (браћа Шапер Радомир и Света, Аца Николић, Страхиња Алагић, Божо Гркинић, Паја Костић). Међутим, процес који је започет није могао бити заустављен чак ни силом.

Већ 1946. године Црвена звезда је, иако силно ослабљена, успела да освоји **прву титулу** убедљивом победом над Задром у Београду, да би по повратку у клуб Николића и Алагића, стасавањем јуниора Бјегојевића и Гоџића, црвено-бели убедљиво освојили **другу титулу 1947.** на финалном турниру одржаном у Загребу.

Наредне 1948. године доласком Ладислава Демшара из Новог Сада, па нешто касније и Тулиа Роклицера из Задра, формирана је петорка која је доминирала југословенском кошарком готово целу деценију:
Небојша Поповић, Тулио Роклицер, Александар Гец, Ладислав Демшар и Срђан Калембер.

Прва деценија кошарке у тадашњој Југославији представља златно доба наше Црвене звезде - освојено је десет узастопних титула државног првака! Поред 10 титула, освојен је и **Куп Србије 1950, 1953. и 1955. године** (Куп Југославије установљен је тек од 1959. године). 10 година тоталне доминације огледа се и у томе да је КК Црвена звезда у 162 одигране утакмице забележио:

140	18	4
ПОБЕДА	ПОРАЗА	НЕРЕШЕНЕ УТАКМИЦЕ

Када се каже кошарка на овим просторима, мора да се прво помисли на Црвену звезду, поменуту петорку, игранке и џез музику на теренима на Малом Калемегдану и „Бубишу“ Симића, Ива Андрића, кошаркашице и омладину града Београда која је долазила да гледа Црвену звезду.

Срђан Калембер је заједно са Миланом Бјегојевићем најтрофејнији играч Црвене звезде са по 9 освојених трофеја националног шампиона. Црвена звезда има срећу да у потпуно другој епохи том рекорду прети актуелни капитен Бранко Лазић који има 8 титула првака Србије.

Коначно, из ове генерације оснивача наше кошарке чак четворица су у кући славних (ни један други клуб на свету нема толики број чланова куће славних) што довољно говори какав су утицај имали на српску, југословенску и светску кошарку: **Небојша Поповић, Бора Станковић, Александар Николић и Радомир Шапер… И то је Црвена звезда – да се памти и не заборави!**

КАКО СЕ СТВАРАО

ОСВАЈАЊЕ ТИТУЛЕ 1972. ГОДИНЕ
Цвеле капитен и стварање генерације која ће покорити Европу

КК Црвена звезда је кроз своју историју имао много момената који су променили ток историје клуба. Један од оних који се свакако издваја јесте формирање генерације која је у сезони 1971/1972 освојила 12. титулу државног првака. Састав Црвене звезде у сезони 1971/1972: **Ракочевић, Лазаревић, Сарјановић, Пешић, Цветковић, Латифић, Кубура, Богосављевић, Капичић, Симоновић, Вучинић, Жугић, Павловић, Славнић**; Тренер екипе је био **Братислав Ђорђевић**.

То је састав који је у себи имао много великих играча и зналаца, али и харизматичних карактера који су за многе надолазеће генерације били први идоли, који су златним словима писали историју не само Клуба, већ и српске и југословенске кошарке. И данас када се каже: „Мока, Цвеле, Дуци, Вучко, Капоња... зна се ко су и на кога се мисли! Али се и памти јер су били победници.

ШАМПИОНСКИ ТИМ

Систем такмичења био је такав да је трофеј првака државе био намењен првопласираном на крају лигашког дела. У последњем колу Црвена звезда је играла против Партизана, док је Југопластика, главни ривал, играо против Железничара. Славнић са 28, Капичић и Симоновић са по 18 водили су Црвену звезду до велике победе у дербију. Југопластика је била боља од Железничара. Уследила је мајсторица, јер у то време кош разлика и међусобни дуел нису имали значај, Подржани великим бројем навијача црвено-белих који су у стигли у Љубљану конвојима аутомобила и аутобуса, које је организовао Владимир Цветковић, Црвена звезда је након велике борбе и продужетка (67-67 у регуларном току) уз бљесак Зорана Лазаревића који је постигао 12 од последњих 18 поена стигла до велике победе. Остаје да се памти да је у дворани Тиволи, **Црвена звезда славила резултатом 75:70 и постала по први пут државни првак након 1969. године.**

О снази генерације коју су предводили капитен **Цветковић, Капичић, Симоновић и Славнић** говори и велики успех на европској сцени. **Црвена звезда је играла те сезоне и финале Купа Победника Купова** где је 21. марта у Солуну поражена од **Симентала (74:70)** и остала без првог европског трофеја, који ипак већини ових играча није могао да измакне - стигао је две године касније!

КАКО СЕ СТВАРАО

СЕЗОНА 1972-73 – ПОЛУФИНАЛЕ КУПА ШАМПИОНА

Сезона 1972/73. није донела одбрану националне титуле, пошто је КК Раднички Београд био за корак бољи, али је освојен **други трофеј у националном Купу.** Редом су побеђивани **чачански Борац (89:86), београдски Раднички (90:79)** и **сплитска Југопластика (84:75)**. Велико финале одржано је у Загребу - резултатом **71:65**, кошаркаши Црвене звезде савладали су **Партизан**.

Такође, те сезоне забележен је и други наступ у **Купу европских шампиона**. У првом колу савладан је **холандски Левис Фламингос резултатом 107:74** у **Београду, после пораза у првој утакмици 88:72**. У борби за пласман у четвртфиналну групу Црвена звезда је савладала **албанску екипу Партизани резултатима 99:74 у Београду и 94:83 у гостима**. **У групном делу четвртфиналне фазе**, црвено-бели су у конкуренцији **Макабија, Реал Мадрида и Симентала** заузели другу позицију и пласирали се у **полуфинале најелитнијег европског такмичења.**

ШАМПИОНСКИ ТИМ

102:113
10.01.1973.

103:88
17.01.1973.

74:77
24.1.1973.

80:70
1.2.1973.

108:85
7.2.1973.

74:80
14.2.1973.

Драган Капичић у дуелу са играчима Реал Мадрида

Ово су били први дуели са Реалом из Мадрида на званичним утакмицама, а црвено-бели су нанели тек **пети пораз краљевском клубу на домаћем терену**.

90:98
1.3.1973.

100:83
8.3.1973.

Горан РАКОЧЕВИЋ

272	1757	5
НАСТУПА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Зоран ЛАЗАРЕВИЋ

213	790	6
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Радивоје ЖИВКОВИЋ

205	2880	2
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Драгоје ЈОВАШЕВИЋ

136	488	2
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Драгиша ВУЧИНИЋ

354	4685	6
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Љупче ЖУГИЋ

169	364	2
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Тренер екипе: Александар НИКОЛИЋ

Иван САРЈАНОВИЋ

271	1005	6
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Божидар ПЕШИЋ

104	1890	4
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Драган КАПИЧИЋ

340	6209	6
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Љубодраг СИМОНОВИЋ

264	4473	6
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Зоран СЛАВНИЋ

305	4072	6
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Зоран ЛАТИФИЋ

75	36	3
УТАКМИЦА	ПОЕНА	ТРОФЕЈА

Помоћни тренер: Немања ЂУРИЋ

ОСВАЈАЊЕ ТИТУЛЕ КУПА ПОБЕДНИКА КУПОВА 1974. ГОДИНЕ

ГИГАНТ У ЕВРОПСКИМ ОКВИРИМА И ПРВА ЕВРО ТИТУЛА ЗА ТИМ ИЗ СРБИЈЕ

Бајковита прича златне генерације Црвене звезде је извесно почела 1971. године, а далеко од тога да се брзо завршила. Постављени темељи су се само надограђивали и црвено-бели су веома брзо постали гигант у европским оквирима. Исте године када је освојена легендарна титула првака у већ поменутој мајсторици са Југопластиком, Црвена звезда је играла финале Купа купова. Силна Олимпија из Милана је била нешто боља и славила резултатом 70:74. Ипак, шампионски карактер и пре свега велики квалитет наговештавао је и већа дела. У сезони 1972/1973. црвено-бели су играли полуфинале Купа купова и као да се осећало у ваздуху нешто што ће заувек променити историју Црвене звезде, српске и југословенске кошарке.

Славнић, Симоновић, Капичић

Лепршава кошарка по тактовима највећих мајстора кошарке из тог времена окупљала је навијаче у дворани јер су сви желели да виде на делу мајсторе попут **Славнића, Симоновића, Капичића**, нових звезда какав је несумњиво био **Иван Сарјановић или Радивоје Живковић**. Предвођени човеком чије име се везује за једног од очева српске кошарке и ментора готово свих легендарних тренера који су долазили, а по коме легендарни "Пионир" данас носи име, Црвена звезда је газила све пред собом. Противници на путу до прве европске титуле у историји српске кошарке били су Нандори, Бањоле, ЦСКА из Софије, Сакле из Торина, Естудијантес и Спартак Збројовка.

Полуфинале у Мадриду је била посебна прича. У то време Естудијантес је био једна од најозбиљнијих и најјачих шпанских екипа. У Мадриду је Црвена звезда стекла предност од пет поена (74:79) али је морала да потврди тај резултат у Београду, што је и урадила убедљивом игром и великом победом 104:85! Иван Сарјановић је одиграо меч каријере са 29 поена, док је капитен Капичић постигао 27. Следило је велико финале, које је требало да буде дефинитивна потврда сазревања овог тима, који се стварао годинама уназад. Чекао се други април...

УТАКМИЦА	РЕЗУЛТАТ	ФАЗА ТАКМИЧЕЊА
Нандори - Црвена звезда	83:99	Прво коло
Црвена звезда - Нандори	114:70	Прво коло
Бањоле - Црвена звезда	94:92	Друго коло
Црвена звезда - Бањоле	102:86	Друго коло
ЦСКА Софија - Црвена звезда	88:81	Четвртфинална група
Црвена звезда - ЦСКА Софија	82:72	Четвртфинална група
Црвена звезда - Сакла	93:86	Четвртфинална група
Сакла - Црвена звезда	87:88	Четвртфинална група
Естудијантес - Црвена звезда	74:79	Полуфинале
Црвена звезда - Естудијантес	104:85	Полуфинале
Црвена звезда - Збројовка	86:75	ФИНАЛЕ

ФИНАЛЕ

Место великог финала било је у италијанским Удинама, а ривал Спартак Збројовка. Александар Николић је имао јасан план, а имао је на располагању и састав који је беспрекорно могао да га спроведе у дело:

КК Црвена звезда:
Горан Ракочевић,
Зоран Лазаревић,
Иван Сарјановић 4,
Божидар Пешић,
Радивоје Живковић 8,
Драгоје Јовашевић,
Драган Капичић 23,
Љубодраг Симоновић 19,
Драгиша Вучинић 12,
Зоран Латифић,
Љубомир Жугић,
Зоран Славнић 20.

86 : 75

Финале купа победника купова
2. април 1974, Удине

Трио Славнић, Капичић и Симоновић одиграо је велику утакмицу, убацили су 62 од 86 поена црвено-белих! Црвена звезда је славила резултатом 86:75 у утакмици која ће бити упамћена као игра мачке и миша. Само се један тим питао и понео трофеј у Београд. Њега је капитену Капичићу уручио председник Међународне кошаркашке федерације Вилијам Џонс. Најбољи стрелац Црвене звезде у златној години када је освојен Куп Победника Купова био је Љубодраг Дуци Симоновић са просеком од 21,3 поена по утакмици. Сезона је окончана са девет победа и два пораза. **Девета победа и даље се памти и препричава јер је била вредна прве европске титуле за „Земљу кошарке".** Та деценија остаће упамћена и по освојеном пехару Купа Шампиона наших девојака које су до европског трона стигле 1979. године.

PUCHAR
50
PRZEGLĄDU
SPORTOWEGO

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА – УНИКС (2014. ГОДИНА) КАКО СМО ОБЕЛЕЖИЛИ 40 ГОДИНА ОД ОВОГ УСПЕХА

Богата традиција клуба је постулат на којем су се градили и темељи „модерне Звезде'' која је доминатан клуб на овим просторима у последњој деценији. Велики клуб има своје успоне и падове, али се његова величина мери и тиме како се издигао и вратио на стазе успеха. Те 2011. године након блокаде, вишемилионских дугова, одношења кошева са Малог Калемегдана, клуб је као председник преузео др Небојша Човић. КК Црвена звезда подизао се на ноге на свим нивоима, вратио милионске дугове, почео да осваја трофеје, развија младе играче, али је Клуб чувао од заборава златну генерацију „1974'', чак и у тешким годинама, али и годинама када се поново враћао тамо где му је место. Овај успех треба изнова истицати како се не би заборавио, поготово јер се стекао утисак да је можда некоме у интересу да се заборави да је Црвена звезда Клуб који је поставио темеље кошарке на овим просторима и да је међу зидинама Малог Калемегдана прва „баскетара'' упућена ка кошу. Некада Александар Гец, Срђа Калембер, Тулио Роклицер, Бора Станковић и остали, затим Владимир Цветковић, Драган Капичић, Дуци Симоновић, Мока Славнић... Данас, у овој деценији, то су неки нови хероји, неких нових генерација - сви под истим грбом, у истом црвено-белом дресу, са истим принципима, истим шампионским и непоколебљивим ставом.

Пошто смо као клуб успели да се вратимо на стазе успеха у периоду од 2011, био је ред и да се велики јубилеј, првих 40 година од прве европске титуле, обележи на величанствен начин 2014. године. У нестварном амбијенту Београдске арене, руски Уникс је имао привилегију да буде други најгледанији клуб у историји европске кошарке јер га је дочекало 22.736 навијача (рекорд из четвртфинала Еврокупа исте године који је постављен на утакмици Црвена звезда – Будивељник гласи 24.232 гледалаца).

Утакмица ће бити упамћена и по томе што су специјални гости били и чланови златне генерације „1974''. Капитен Драган Капичић је предводио највећи део те генерације која је имала прилику да још једном осети тај препознатљив хук навијача, овог пута у највећој дворани Балкана.

Члан генерације „1974“, Горан Ракочевић, отац још једне легенде црвено-белих Игора Ракочевића изјавио је том приликом:

Доста тога је избледело, али ово што је Црвена звезда направила, да нас све окупи и да сви ми, бивши играчи евоцирамо успоменеје заиста нешто прелепо. Могу да кажем да се пријатно осећам јер се Црвена звезда тога сетила и да смо на овај начин то обележили.

Била је то својеврсна најава и свега што долази, а то су нове златне године, године доминације.

50 ГОДИНА ОД ПРВОГ КЛУПСКОГ ЕВРОПСКОГ ТРОФЕЈА КК ЦРВЕНА ЗВЕЗДА ДАНАС

Црвена звезда Меридианбет је данас клуб који је у врху европске кошарке, **вишеструки шампион Србије и Купа Радивој Корач, шестоструки шампион АБА регионалне лиге и редовни учесник Евролиге**. Има и симболике што неки играчи данас својим делима, играма на терену и понашањем ван њега подсећају на родоначелнике и оснивaче наше Црвене звезде из оних 40-тих и 50-тих година. КК Црвена звезда и у овим новим временима када су избрисане границе, жели да окосницу тима чине домаћи играчи, јер ти момци осећају грб и тежину дреса који су носиле генерације играча и за који навијају милиони људи. Симбол данашње Црвене звезде су домаћи играчи, неки од њих су рекордери у категоријама за које су многи мислили да ће тешко бити достигнуте!

Капитен Бранко Лазић је на једну титулу шампиона државе, са осам трофеја, од рекордера Калембера и Бјегојевића. Наш Лаза, симбол верности и упорности, је у Црвеној звезди већ **13 година** без прекида (до краја марта је одиграо 795 утакмица и постигао 3.506 поена). За то време освојио је **23 трофеја**, стекао статус једног од најбољих дефанзиваца своје ере у Европи и постао капитен. **Играч је са највећим бројем одиграних утакмица у историји клуба, 795**. Његов заменик, наш **Лука Митровић** броји 8. сезону у дресу Црвене звезде и за то време освојио је **16 трофеја, одиграо 453 утакмице** и други је стрелац у историји клуба по броју убачених поена на европским утакмицама (3.408) док је **Огњен Добрић,** доскорашњи члан екипе**, за 7 година освојио 10 трофеја** и постао најбољи стрелац црвено-белих у европским такмичењима (3.669 поена). **Дејан Давидовац за 7 година освојио је 10 титула** са Црвеном звездом и прошлог лета се након одласка у ЦСКА вратио својој кући (358 утакмица). Још једно Звездино дете, **Стефан Лазаревић**, прошао је цео пут, од млађих селекција, освајања јуниорске Евролиге, преко тешке повреде, до првог тима, освајања трофеја и постао прави Звездин војник. **Немања Недовић,** који је прошао најтежи период у историји Клуба, вратио се и освојио прве трофеје. **Милош Теодосић** увек је јасно истицао да су му црвена и бела боја у срцу, а ове сезоне испунио је свој сан и најзад заиграо у дресу Клуба који воли од рођења. Његово маестрално вођење екипе на паркету и магија коју показује из недеље у недељу препричаваће се дуго, а колико је важан за свој тим показао је током Купа у Нишу, када је и поред повреде наступио у завршници и предводио тим до првог трофеја у сезони. Оно због чега можемо да будемо поносни – ти момци имају своју кућу, где су увек добродошли и где могу да се врате!

6 КСС 8 8 АВА 1

*У периоду од 2011. године, за време **председника др Небојше Човића,** КК Црвена звезда је освојио 23 од укупно 44 трофеја који су у витринама клуба 2014. освојена је јуниорска Евролига и одиграна су још 2 финала (2015, 2016.)*

Црвена звезда данас има још много тога чиме може да се поноси, па и чињеницом да деца, па чак и унуци наших некадашњих асова данас носе дрес вољеног клуба. **Никола Топић, син Миленка Топића,** је првотимац који је прошао све млађе селекције клуба, док у **породици Ракочевић стасава већ трећа генерација у црвено-белом дресу**. Након **Горана и Игора Ракочевића**, у млађим селекцијама игра и **Иван**. У млађим селекцијама стасавају нека нова деца која куцају на врата првог тима, а која ће у наредним сезонама са поносом и пред крцатим трибинама носити тај тако тежак, али тако леп дрес наше Црвене звезде. Тешко је набројати све хероје трофејних генерација црвено-белих, али исписивање страница историје новим успесима и стварање нових хероја наставиће се и 50 година након великог јубилеја, јер наша Црвена звезда сија вечним сјајем!